

Határtalanul Székelyföldön 2025. május 18-23.

A Bókay Árpád Általános Iskola hetedikesei, mint 2011 óta minden évben, idén is eljuthattak Erdélybe a Határtalanul pályázat keretében. Ez a kirándulás különösen fontos az iskolánknak, mert Bókay Árpádnak szoros kötődése volt a gyógyvizek kutatásához.

Az utazás előtt egy előkészítő órán tanáraink elmondták, mi minden vár majd ránk az utazáson, milyen helyekre látogatunk majd el, melyet már mindannyian nagyon vártunk.

Az indulás napján a hajnali találkozó után elindult velünk a busz és meg sem állt egészen a Királyhágóig, ahol egy picit megpihentünk, majd folytattuk tovább utunkat a tordai sóbányáig. Meglepő volt számunkra a föld alatti világ modernsége és a levegő sótartalma, amit még a szánkban is érezhettünk. Azzal a tudattal távoztunk a bányából, hogy ez jót tett a tüdőnknek, hiszen mások gyógyulni járnak ide. A szállásra tartó utunkat már csak egy-két medveriasztás kavarta fel, ami a telefonjainkra érkezett. Igazi medvével viszont nem találkoztunk. A szálláson a vacsora után szinte rögtön el is aludtunk.

Hétfőn, a második napon, első úticélunk Csíkmenaság volt, ahol egy kedves helyi tanárnő érdekes mesét tartott nekünk a székely falvak történelméről és a régi használati tárgyairól. Itt tudhattuk meg, hogy a ruházatnak mekkora jelentősége volt, hiszen annak színeiből lehetett az emberek társadalmi helyzetére következtetni. Idén új program volt a kürtöskalács sütés, mindannyian süthettünk magunknak egy szép

méretes, cukros kürtőskalácsot. Majd egy piros-fehér-zöld-kék színekkel díszített, faragott máréfalvi székelykapu megtekintése után utunkat Tamási Áron sírja felé folytattuk. Farkaslakán közösen elénekeltük a székely himnuszt, és elhelyeztünk egy koszorút Tamási Áron sírján. Korondon egy helyi sófeldolgozóhoz látogattunk el, aki beszélt nekünk a parajdi só felhasználásáról és a sóból készült termékekről. Hazafelé Szejkefürdőn zuhogó esőben énekszóval és koszorúzással emlékeztünk meg a legnagyobb székelyről, Orbán Balázsról.

A keddi napon Erdély természeti szépsége volt a főszerepben. De előtte reggel a tusnádfürdői helyi általános iskolába látogattunk el, átadtuk könyvtárának a kedvenc olvasmányainkból álló könyvcsomagot, majd megcsodáltuk az iskolából nyíló kilátást. Ezt követően a Mohos-tőzeglápot látogattuk meg, ahol rendkívül ritka növényeket szemlélhettünk meg. Rengeteg fotót készítettünk, ugyanis itthon nemigen látunk húsevő növényeket. A következő állomásunk a Szent Anna-tónál volt, itt Rita nénitől megismerhettük a tó különlegességét, méghozzá azt, hogy ez egy savas állóvíz, amit semmilyen másik vízforrás nem táplál, ezért folyamatosan csökken a vízszintje. A tó védelme érdekében már nem lehet benne fürödni. Hazafelé még útba ejtettünk a kellemetlen kényszerű szagot árasztó Torjai bűdösbarlangot, amit egy rövid, öngyújtós kísérlet után el is hagytunk. Megálltunk az Apor lányok feredőjénél, ahol megtekintettük a különböző gyógyvizeket, voltak szem-, száj- és lábvizek, melyek kis pocsolyákban bugyogtak. A napi program zárásaként lejátszottunk egy focimeccset a tusnádfürdői fiúkkal, sajnos kikaptunk.

Szerdán egy napos, kellemesen meleg nap várt ránk. Első megállónk a nyergestetői kopjafáknál volt. Megtudhattuk, hogy a kopjafákba vésett egyes motívumok mit jelentenek, és azt a feladatot kaptuk, hogy

találjuk meg Pestszentlőrinc kopjafáját. Ezt követően szekerekkel vittek fel minket a Hargitára, ahol a helyiek isteni finom szalonnát és miccset sütöttek nekünk. Ebéd után lesétáltunk a mellettünk csordogáló patakhoz, majd gátat építettünk rá. Visszatérve frissen sült flekkennel és salátával vártak bennünket. Este a szálláson még egy izgalmas program következett, egy vetélkedő keretében székely kifejezések magyar megfelelőire kellett rájöttünk.

Csütörtökön reggel a Békás-szoros felé vettük az irányt. Az út mentén sétálva csodálhattuk meg a szorost körbevevő magas és meredek sziklát. A túránk során megtudhattuk, hogy a híres székely hegymászó, Erőss Zsolt egyik legfontosabb és legismertebb edzőtere volt ez a helyszín. A következő célállomásunk a Gyilkos-tó volt. Sajnos az esős időjárás miatt csak egy rövid ideig maradhattunk itt, de azért meghallgattuk a tó legendáját, és volt lehetőségünk körülnézni az ottani, pár bódéból álló kirakodóvásárban. A SICULICIDIUM emlékműnél a madéfalvi veszedelem hőseiről emlékeztünk meg. Utolsó állomásunk Csíksomlyó volt, ahol a kegytemplom látogatása után elsétáltunk a Barátok feredőjéhez. Ez egy sárga színű, magas vastartalmú buborékoló lábvíz, ami onnan kapta a nevét, hogy a szerzetes barátok ebben a vízben áztatták a lábukat, mert rájöttek, hogy frissítő, regeneráló hatása van. Este a szálláson ismét vetélkedtünk, a drámajáték után egy közel száz kérdésből álló Kahoot tesztet kellett megoldanunk az eddig szerzett tudásunk alapján.

Az utolsó nap reggelén 7 órakor hagytuk el a szállást, és meg sem álltunk egészen Torockóig. Itt megpihentünk és megismertük a falu történetét. Ezt követően hazáig már tényleg csak azért álltunk meg, hogy átmozgassuk egy kicsit magunkat.

Hazaérkezéskor a szüleink már vártak minket, de szinte mindannyian úgy szálltunk le a buszról, hogy még legalább egy hetet maradtunk volna. Rám nagyon nagy hatással volt az erdélyi táj szépsége és az ottani emberek közvetlensége, az, hogy mindenhol nagyon nagy szeretettel fogadtak minket. Jó volt hallani, hogy sok száz kilométerre Magyarországtól is magyarul beszélnek. Nagyon vártam ezt az utazást, és arra készültem, hogy felejthetetlen lesz, de minden várakozásomat felülmúlta.

A Határtalanul programot értékelő órával zártuk, ahol egy rövid vetélkedő után élménybeszámoló következett, és megnéztük az utazáson készült fotókat és videókat.

Köszönet a részletes élménybeszámolóért Varga Lázár 7.a osztályos tanulónak!

Ujvári Rita projektvezető